

SZENTMISÉK **TEPLOMUNKBAN**

Hétköznap.....18.30
Hétfőn szentségimádás....19.00
Csütörtök szentségimádás 06.45
Péntek zsolozsma.....07.00
Szombat.....08.00
Vasárnap.....08.00;09.30;18.00

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

KÖZÖSSÉGEINK:

Ifjúsági közösség: péntek este 19:30
Házaspár közösség: minden hónap első szombat 15.30
Felnőtt közösség: csütörtök 19.15
Kalászpár közösség: minden hónap második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfőn 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: a hónap második keddeje 17.00
Templomi szolgálattevők: újságban hirdetett időpontban
Útkeresők: minden kedd 19.00
Sorsfordító: minden kedd 18.00-20.00
Rózsafüzértársulatok: minden hónap első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.
A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)
Szerkesztő: Helembai Erzsébet (e-mail: helembaiek@invitel.hu)

HIVATALI ÜGYEK:

Bejelentkezés a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni a bejelentkezést).

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589 540-es vagy a 06-209-104 509-as telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

Szt Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban előzetes megbeszélés szerint.

Esküvőre készülnek:

Szept. 30. 16:30 Heinczinger

Viktor – Leszák

Melinda

Szeptemberi programjaink:

Szept. 10. 18 óra Veni Sancte

Szept. 14. 19óra Engesztelő imaóra

Okt. 1. 9:30 Elsőáldozás

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

VI. évfolyam 9. szám

2006. Szeptember

Egyházmegyénk segédpüspöke: Dr. Varga Lajos

Július 15-én rendkívüli esemény történt székesegyházunkban: Erdő Péter bíboros, Juliusz Janusz pápai nuncius és Beer Miklós megyéspüspök felszentelték a már korábban segédpüspökké kinevezett Varga Lajos pástói plébános atyát.

Lajos atya 1950-ben született, a budapesti piarista gimnáziumban érettségizett, majd 1974-ben szentelték pappá. Összesen 17 esztendő telt el Vácott: ez idő alatt püspöki titkár, irodaigazgató, könyvtáros, levéltáros,

kincstárigazgató, majd a hittudományi főiskola igazgatója volt.

A szentmise evangéliuma után a nuncius úr felolvasta a Szentatya latin nyelvű kinevezési okiratát, amelyet magyarul Sánta János, az MKPK irodaigazgatója tolmácsolott.

Szentbeszédében Erdő Péter bíboros megemlékezett arról, hogy a püspökszentelés napja Szent Bonaventura püspök és egyháztanító emléknapja, aki Szent Ferenc rendjének korai, nagy nemzedékéhez tartozott, és aki filozófiai és teológiai munkássága mellett lelkiségével is kiérdemelte kortársai csodálatát. „Szívből kérjük tehát a szentelendő új püspökre, aki az egyházi tudományokban jártas ember, Szent Bonaventura segítő pártfogását” - fogalmazott az MKPK elnöke.

Ezután a felolvasott evangéliumi szakaszból (Mt 10, 24-33) kiindulva Erdő Péter a püspök helyzetéről és korunkban betöltött küldetéséről szólt. Krisztus tanítványai részesülnek mesterük sorsában, és feladatuk, hogy az egész világon hirdessék Krisztus örömhírét. Jézus külön hívta őket, tanította őket, és gondoskodik róluk, minden nehézség közepette is. Idézte a II. Vatikáni Zsinat tanítását, amely szerint „A szolgálati papság teljessége, a püspöki küldetés olyan képességeket ad az embernek, amelyek révén ősi szóval mondván „szent hatalmat” gyakorolhat abban a feladatkörben, amelyet a kánoni küldetéssel az Egyház rábíz. Krisztus személyében mutatja be a szentmiseáldozatot, a hívőket pedig a tanító Krisztus igazi küldötteként és a pásztor Krisztus képviselőjeként oktatja és vezeti az Egyházban. A püspök egyben tagja a püspökök egész testületének is, világ minden katolikus püspökével szolidáris közösségben kell végeznie szolgálatát, így kell munkálkodnia, Szent Péter utódának vezetésével”.

„A püspök az Egyháznak az a tagja is, akinek talán a leginkább küldetése van a távol állók, a nem keresztények, a nem hívők felé, ő a leginkább apostol, akinek el kell mennie, mert küldetése van. El kell mennie azokhoz is, akik érzelmileg, kulturálisan, felfogásban nagyon messze állnak. És el kell vinni a számukra elsősorban is magának Krisztusnak a szeretetét. A meg nem értés, akár az

elutasítás, akár a magunkat is meglepő váratlan ellenséges megnyilvánulások személyünkkel, vallásunkkal, vagy magával Krisztussal szemben nemcsak nem ijeszthetnek meg minket, de nem szeghetik a kedvünket sem. Nekünk akkor is mindenkihez, kivétel nélkül mindenkihez el kell vinnünk Krisztus szeretetét. " Az apostolokon és utódjaikon keresztül magától Krisztustól származik az az örömhír, amelyet tovább kell adni az emberiségnek. Felelősségteljes hivatás ennek a nagy kincsnek a továbbadása – mondta a bíboros atya gyakorlati lelkipásztori érzékkel, majd Jézus szeretetének és bizalmának ajándékát kérte az új főpásztorra.

A szentbeszéd után került sor a Lajos püspök atya fogadalomtételére, és a püspöki jelvények átadására.

Új püspökünk a vele készített interjúban elmondta: azért választotta jelmondatául Nagy Szt. Gergely pápa szavait ("Az őr mindig kiemelkedő ponton áll."), mert a vezetőnek messzebbre kell látnia, mint a vezetetteknek. Püspöki szolgálatában ő maga is tovább akarja adni Isten előbbre látó, gondoskodó atyai szeretetét. Nehéz feladat Istenre mutató jellé válni ebben a világban, ezért Izajás prófétához hasonlóan alkalmatlannak érzi magát erre. Mégis alázattal elfogadta ezt a küldetést, mert tudja, hogy Isten teszi őt alkalmassá rá, Aki meghívta. Mária-hoz gyerekkora óta szoros kapcsolat fűzi: ahogy Jézus is Mária méhéből jött a világra, úgy kell nekünk is először a családban megtapasztalunk a szeretetet, az elfogadottságot, létünk értékes mivoltát. Ha ezt megmutattuk, továbbadtuk, küldetésünk lényegét már teljesítettük - mondta.

Lajos atyát ministráns korom óta ismerem: ő járt hozzánk Vácról szombat esténként a szentmisét bemutatni. Már akkor is nagytudású, bölcs, mégis alázatos és szerény, közvetlen és jókedélyű egyéniségével vonzó papi példa volt számomra. Ezekben azóta sem változott, pásztoi esperesként pedig segítő atyaként gondoskodott nemcsak a rábízott hívekről, hanem paptestvéreiről is. Imádkozunk érte: a Jóisten áldja meg őt új szolgálatában, hogy segédpüspökként, a székesegyház plébánosaként még többet tehessen egyházmegyénkért!

Balázs atya

Megbocsátás, kiengesztelődés, benső gyógyulás – lelki gyakorlat - MÁRIABESNYŐ

Mary Usha nővér (Miasszonyunk Leányai Rend, India) 1999 óta több helyen és több ízben tartott lelki gyakorlatot hazánkban. Usha nővér a „Gyógyulás benső forrásai” és az „Idő Istennek” című nagysikerű könyvek szerzője.

Mary Usha nővér 25 éve tart olyan lelki gyakorlatokat szerte a világban, amelyek a belső gyógyulást szolgálják. Indiában, tagja a Tranzakcionális Analízis Nemzetközi Társaságának, a Keresztény Terapeuták egyesületének New Yorkban és a CATHEXIS Társaságnak Indiában.

A lelki gyakorlat során segíti az ott jelenlévőket, hogy felismerhessék és szemlélhessék az Úrral együtt egész életüket. S mindenki elkérheti a választ az Úrtól, mi az oka a testi és lelki betegségének. Az egész élete folyamán hordozott sebek gyökereit, a szentírás fényében ki-ki maga fedezheti fel és kérheti Jézust a kapcsolataiban átélt különféle belső sérülések gyógyulásáért.

A Máriabesnyői lelki gyakorlaton, a szervezőkkel együtt közel 90 fő vett részt. Az egy hetes lelki gyakorlat alatt csendben és imádságos szemlélődéssel próbáltuk saját életünk minden pillanatát Isten szeretetének fényében felfedezni. S megsebzettégünket Jézus Szent Vérében tisztára mosni a megbocsátás által. Reggel Zsolozsmával kezdtük a napot – egy-egy ilyen imádságunk annyival volt hosszabb, hogy izelgettük és ki is mondhattuk,

Szeptember havi miseszándékok

1. Előző hónapban elhunytakért 2. Hálából házassági évfordulóra 3. Évközi 22. vasárnap
8:00 +Hlinka József
9:30 +Zsigri András és családtagjai
18:00 +Pásztor Ferenc, veje Németh Jenő és szülei 4. +Édesapáért és élő családjáért 5. Hívekért 6. Kmetty család elhunyt tagjaiért 7. +Kurucz István és neje, Molitor Erzsébet 8. +Szülőkért 9. +Bojsza Ferenc és Bódis Mária 10. Évközi 23. vasárnap
8:00 +Nagymama és unokája
9:30 +Csányi József és felesége
18:00 +Veitzer Bálint 11. Hívekért 12. +Nagyapáért 13. +Berki Béláért utcabeliek kérésére 14. Beteg nagymamáért és elhunyt családtagokért 15. +Horváthné Aranka és édesapja 16. +Zsigri József 17. Évközi 24. vasárnap
8:00 +Varjú Lajos és Harcos Lajos
9:30 Fájdalmas Szűzanya tiszteletére és a társulat elhunyt tagjaiért
18:00 +Kövári György, Rózsika és Laci | <ol style="list-style-type: none"> 18. Hívekért 19. +Szülők és testvérek 20. +Szappanos Istvánné tanítónő emlékére 21. +Nagy János 22. +Kurucz Ferencné sz. Remenár Mária 23. +Bojsza Erzsébet és Cserni szülők 24. Évközi 25. vasárnap
8:00 Magyarország erkölcsi megújulásáért
9:30 +Fekete Mihály, neje Pauer Anna és családtagok
18:00 +Paszinger János, felesége Kövesdi Teréz, és fiuk Ferenc 25. Hívekért 26. +Rózsa József, összes hozzátartozók és Lili 27. nincs szándék 28. +Makovinyi Mihály és elhunyt családtagok 29. Ebben a hónapban elhunytakért 30. nincs szándék |
|---|---|

A Pápa e havi imaszándéka:

Általános: Hogy a tömegtájékoztatást mindig lekiismeretesen és felelősen használják.
Missziós: Hogy a missziós területeken Isten egész népe felismerje az állandó képzés fontosságát.

sütött időnként. Szerdán otthon voltunk, így semmi ilyesmit nem mondhatok, ha csak azt nem, hogy az eredetileg bográcsolósnak tervezett ebédet meg is tudtuk valósítani:), bár a kezem sikerült közben hólyagosra égetni:(. Csütörtökön mentünk strandra, ahol szépen ránk szakadt az ég, de hát úgyis azért mentünk, hogy vizesek legyünk:), hogy miért írtam ide mégis? Hatalmas eső volt Pásztón, ahol a strand volt, és a szállásunk mindössze néhány kilométerre volt légvonalban, ahol kint voltak az előző nap kimosott ruhák, viszont ott nem esett az eső. Pénteken Szécsénybe mentünk. Útközben pechünk volt, mert valaki fordítva rakta ki a buszmegállóban a menetrendeket, magyarul mi a Szécsényből jövő buszok megállójában vártuk az oda menőt, így csak a másodikkal mentünk el, ami kb. két órával később jött. Ám ezalatt az idő alatt megint leszakadt az ég, de mire Szécsénybe értünk elállt, sőt próbálkozott a Nap. Legalább nem Szécsényben kaptuk el a zuhit. Még mielőtt közbekiabálnának akik ott voltak, Szécsényben jártunkkor is esett az eső, mialatt a templomban lelki programot tartottunk, illetve a múzeumot bejártuk. Később már csak csepergett picit. Ezalatt a szállásunkon megszáradtak a strandolós ruhák, és este tudunk bográcsolni ismét. Szombaton megint otthon voltunk, megint tudunk bográcsolni, bár a métapartit nem tudtuk befejezni, aközben eleredt az eső, de minden nem lehet tökéletes:), valamint az esti szalonnasütés is serpenyőben zajlott:). Ami pedig nem az időjárással kapcsolatos, hogy kétszer is volt olyan "szerencsénk", hogy átszálláskor a nekünk kellő busz késett, így 70 perc várakozás helyett egyszer még átszállni is alig volt időnk, egyszer meg kevesebb mint 10 percen belül fenn ültünk a másik buszon, aminek 5 perccel előbb kellett volna elmennie, mint ahogy mi az átszállás helyére értünk. Írva a cikket eszembe jutott egy bibliai rész, mely arról szól, hogy ha az Isten még az ég madarairól is gondoskodik, akkor mi mitől félünk? "Ezzel zárom soraimat – írta Dániel atya a társának – mert úgy fázik a lábam, hogy nem tudom kezemben tartani a tollat." – Sivatagi atyák bölcs humora Misi – kovacs.mihaly@veresegyhaz.vaci.egyhazmegye.hu

Csőppnyi javaslat

Kedves templombajárók! Sokszor és nagy örömmel tapasztalom, hogy egy-egy misén olyan sokan vagyunk a templomban, hogy (hál'Istennek!!) nem mindenkinek jut ülőhely. Csőppnyi meglátásom – és egyben javaslatom – az lenne, hogy az ülőhelyeket lehetőleg az idősebbek foglalják el – mégha később is érkeznek, mint a fiatalok; -azaz úgy mint a buszon, villamoson a fiatalok (ifi korosztály) adják át a helyüket az időseknek, idősebbeknek – udvariasságból, keresztény testvéri szeretetből, az idősebbek iránti tiszteletből, megszokásból, jólneveltségüket fitogtatva, szüleiknek, nagyszüleiknek örömet okozva, korosztályuknak és a náluk fiatalabbaknak példát mutatva...

Ez persze csak egy csőppnyi javaslat – de lehet, hogy néhányaknál, vagy sokaknál ez az utolsó csepp a pohárban – túlcserdül... és gondolni fognak rá, gyakorolni fogják ezt a kis figyelmességet...

Testvéri és baráti szeretettel lejegyezte – T.Á.

melyik szó az, ami most megérintette a szívünket. Ezután reggeliztünk, ahol szintén csendben voltunk (már amennyire ez mindenkinek sikerült, a többi étkezés is csendben történt.) Majd a tanítás következett – az itt kapott gondolatok alapján – a csendben, ezt a saját élethelyzetünkben próbáltuk felismerni. Az imádságok között a rózsafüzér: Az isteni irgalmasság, a Világosság, a Szentlélek rózsafüzér, Keresztút, a Szentlélek litánia és különböző a belső gyógyulást és és megbocsátást segítő imák voltak. Volt lehetőségünk a Szentségimádságban az Úr elé tárnunk az egész életünk, behívni Őt a problémáinkba, elkérni Tőle a választ, mi az oka ennek a kialakult helyzetnek vagy betegségnek. Naponta a szentmisében is feleltem ki a szívünket az Úrhoz és hálát adtunk, hogy keresztjének lábához letehetjük megsebzett szívünket.

Az első tanításban azt kérte Tőlünk Usha nővér, hogy Próbáljunk a Szentlélekkel és Máriával járni ezekben a napokban, s hagyjuk, hogy a Szentlélek teljesen átalakítson. Én eddig Jézussal próbáltam járni mindennapjaimat, de most kértem a Szentleket jöjjön velünk, s azt tapasztaltam, hogy megújította a Szeretet kapcsolatot Jézus és közöttem. Már rögtön az első elmélkedésbe ráirányította a figyelmünket a Szerzetes nővér, hogy gondoljunk csak vissza egészen születésünkig, sőt még azt megelőzően, amikor édesanyánk hordott minket – Vajon örültek nekünk? Vártak minket? Mit szóltak, akik látogatni jöttek az édesanyánkat – minek már ennyi gyerek stb.. Mert azt a feszültséget, fájdalmat, félelmet mi is átértük és hordoztuk. Én szerencsésnek éreztem magam mikor saját születésemre visszagondoltam, mert engem édesanyám és édesapám várt és örültek, hogy lány lettem. De az is eszembe jutott, hogy amikor húsvét hétfőn a mentő vitt a kórházba minket, a mentős orvos fiatal volt és azt mondta édesanyámnak – tartson vissza, mert még soha nem vezetett le szülést, sikerült annyira visszatartani, hogy úgy kellett mindkettőnkét élesztgetni...amit félelmet, szorongást, bezártságot akkor átértünk ezt én hordoztam – s ez lehet a magyarázata annak, hogy mindig igen gátlásos és visszahúzódom voltam. S ez csak egy példa az életemből, így próbáltuk egészen a mindennapjainkig felismerni azokat a sebeket, amit hordozunk. S ezután a megbocsátás imájában, mint egy szerepjáték szerűen elmondva párbeszédként ezeket a bocsánatkérő szavakat és Jézus Szent Vérében megmosni minden egyes kapcsolatunkat.

MEGBOCSÁTÓ IMA MINDEN HELYZETBEN

Ha neheztelsz valakire, vagy haragszol valakire, vagy netán fordítva, épp ő haragszik rád, akkor mond el ezt a szerepjátékszerű imát, amely segít a megbocsátásban. A magad számára hallhatóan mond ki a szavakat, mert így lesz szívből jövő és válik tudatossá számodra. Ne félj, ha könnyezel. Az azt jelzi, hogy felszabadul belőled a múlt a múlt fájdalma, és elkezd begyógyulni a seb. Nagyon jó, ha esetleg az Oltáriszentség előtt tudod elmondani ezt az imát.

Képzeld magad elé Jézust a kereszten. Ő mindkettőtöket lát, ismeri, mit miért tesztek, és mindkettőtöket szeret, hiszen mindkettőtökért meghalt a kereszten, és mindkettőtöknek megbocsátott a kereszten. Most fordulj a felé a személy felé, akivel haragban vagy és mondd neki:

Jézus nevében megbocsátok neked...(mond ki a nevé, ahogyan szólítod), azért mert...(sorold fel az okokat részletesen, amivel megbántott).

Most ő mondja neked:...(a te neved, ahogy ő szólít), Jézus nevében bocsánatot kérek tőled azért, amit tettem veled, hogy...(felsorolja azokat a dolgokat, amivel megbántott téged). Én is megbocsátok neked azért, amit ellenem tettél (itt felsorolja, hogy te mit tettél vagy gondoltál ellene, pl. haragudtál rám ezét stb.)

Most fordulj ismét Jézus felé a kereszten!

Jézus, moss meg minket a te drága Szent véreddel és szabadíts meg minket. Köszönöm Jézus, Dicsőség Neked Jézus! Amen.

Mélyen megérintett ennek az imádságnak az ereje, olyan emlékeket és belső forrásokat szabadított fel a szívünkben, hogy tiszta szívből tudtunk sírni és Jézussal együtt tisztára, mosni a szívünket, de nemcsak a saját magunk, hanem akiért elmondtuk ezt az imádságot ő is gyógyult ettől. Usha nővér azt mondta, nem baj, ha tudunk sírni, mert ez azt is jelentheti a szívünk már csordultig, megtelik szeretettel, és nem bír benne maradni már a szeretet...

Az életútgyónásainkat úgy végeztük el, hogy az itt elhangzottak alapján próbáltuk megkeresni a családi örökségeink tükrében a bűneink gyökerét. S a lelki gyakorlat csúcsa az volt, amikor már mindannyian tiszta szívvel az egész életünk terhére letettük Jézus keresztségéhez és a Szentmise után külön áldásban részesültünk, hogy megtapasztalhassuk a Szentlélek kiáradását – az ott elmondott imádságok is szívünk mélyéig hatoltak, s a könny ismét sokunknak az arcát csillogóvá tette, hiszen személyre szólóan üzent mindannyiunknak a Mennyei Atya.

Nagyon hálás vagyok a Jó Istennek ezért az együtt töltött napokért – számomra úgy tűnt, mintha Szent Ignáci lelki gyakorlaton és Szentlélek szemináriumon vettünk volna részt egyszerre. Hiszen a szerető figyelem imájában visszatekintettünk életünkre és szemlélhettük Jézussal együtt életünk valóságát. A Szentlélek lehetővé tette számunkra, hogy megvizsgáljuk életünk értékrendjét, minőségét, motívumait, viszonyulásait, kapcsolatait és azokban hordozott megsebzettségünket gyógyította Jézus Szent Vérének fürdőjében.

Eszembe jutott ~ a Szentatya Deus Caritas Est körlevele ~ az isteni agapé átalakító erejéről- lehallgató, megtisztító, felemelő szeretetéről. Milyen jó lenne, adja az ég, hogy leginkább erre vágyódjunk, hogy ennek a Szeretetnek az igazságát az Úr Jézus átszűrt Szívén keresztül tudjuk szemlélni. S így egyre jobban találkozhassunk a megbocsátás irgalmán keresztül a Feltámadott örömeinek fényével, s így saját sebeink is fényleni fognak.

S az Eucharisziával táplálkozva lépünk be ennek a Végtelen, önjárandékozó szeretetnek a dinamizmusába. S Vele együtt léphetünk ki az életbe, s a szolgálatunk hitelességének is ez lehet a forrása. Usha nővér mondta, kérjünk minden nap egy éneket a szívünkbe, próbáljunk egy Szentírási részt ízlelgetni, és életre váltani, és azonnal megbocsátani, újra és újra, hogy ne legyen semmilyen negatív érzés emiatt a szívünkben. Hát kaptunk sok-sok kegyelmi kincset, és útravalót- adja az Ég, hogy életre tudjuk váltani elhatározásainkat.

Tiszta szívből megköszönjük, USHA nővér értünk imádságos szeretettel végzett, fáradtságot nem ismerő kegyelmi munkáját. Jó Isten Áldása kísérje gyógyító missziós tevékenységét.

Lugosi Margit (hittanár)

Spiritus Vivificat – "A Lélek az, ami élte" (Jn 6,63) volt a mottója a 2006-os római ministránstalálkozónak. Az alábbiakban két résztvevőnk beszámolóját olvashatjuk:

A zarándoklaton egyházközségünkben háromunknak volt lehetősége részt venni: Leszák Beának, öcsémnek, Marcinak és nekem.

Hiszem azt, hogy a találkozó minden résztvevője élményekben gazdagon tért haza. Az utunk csúcspontja számomra az augusztus elsejei esti nemzetközi mise volt, melyen csak a csoport egy része vett részt, mert inkább az étkezést választották, liturgia is gyönyörű volt, de a más is tetszett. Néhány német fiatalal egy nagy élményt okozott. "leordítani" a németeket a "ria-ria-sikerült, hogy ők huszonötösztör találkozó. Másnap a pápai Szentatyát és hogy Benedek pápa elhangzottak, igen meghatott. Még misét hallgattunk 2 püspökötya jelenlétével: Varga Lajossal, aki a váci egyházmegye fiataljaival (azaz velünk) érkezett Rómába és Bosák Nándorral.

Tehát annak ellenére, hogy a vacsorák (csak ezt az egy étkezést kaptuk) enyhe kifejezéssel nem álltak a helyzet magaslatán és hogy a busszal többször eltévedtünk, meg hogy a végső sebessége 50-60 km/h közötti, nagy kegyelmekhez juttatott az út, amit köszönök a Jóistennek és mindenkinek, aki segített. - Varga János

a többiek elmentek vacsorázni. Akik nem tudják mit hagytak ki. Maga a nemzet fiataljaival való megismerkedés sikerült megalapoznom, ami nekem Hazafele menet megpróbáltuk Hungarát"-val, ami annak ellenére is többen (35 ezren) vettek részt a audiencián, hogy 10 méterről láttam a szájából magyar mondatok is aznap délután négykor közös magyar

Magyarországról 1800-an vágtunk neki a nagy útnak, hogy találkozhassunk egymással és XVI. Benedek pápával Rómában. De Európa számos országából érkeztek ministránsok, hiszen találkoztunk német, osztrák, svájci, olasz, és francia zarándokokkal is.

Már a hosszú út során nekiláttunk az ismerkedésnek, a közös érdeklődésű emberek viszonylag hamar egymásra találtak, és beszélgettek kifulladásig, új barátságok köttettek.

A nemzetközi programokon kívül bejártuk egész Rómát. Láttuk a Szent Péter bazilikát, a pápai sírokat, a Magyar kápolnát, a kupolából csodálunk a felséges kilátást. Megnéztük a Lateráni bazilikát, az Angyalvárat, a Callixtus katakombát, a Circus Maximust és a Colosseumot, a Fontana di Trevi-t. Megtekinthettük a Santa Maria Maggiore és a San Pietro in Vincoli templomokat és a Szent Pál bazilikát. A Pantheon és a Basilica di Santa Maria sopra Minerva is a felejthetetlen látványok közé tartozik.

Dr. Varga Lajos püspökötya mutatott be szentmisét a Szent Anna templomban, Vatikánváros plébániatemplomában, és a Santo Spirito in Sassia templomban.

Augusztus elsején Christoph Schönborn bécsi bíboros-érsek mutatott be szentmisét a Szent Péter téren, ahol 42000 ministráns volt jelen. Leírhatatlan volt a látvány, az a rengeteg ember, akik mind ugyanúgy szolgálnak az oltár körül saját hazájukban, mint mi.

Másnap ugyanott gyűltünk össze, s közös énekléssel vártunk. Aztán felujjongott a tömeg és felharsant a kiáltás: „Benedetto!” Ekkor tudtuk, megérkezett XVI. Benedek pápa. Az emelvényen ő is megkapta a zarándokkendőt, majd minden résztvevő országból érkezőhöz a saját nyelvükön szólt néhány szót.

Az öröm mindenkire ráragadt, és nagyon szívesen ismerkedtünk más nemzetek fiataljaival. Ismeretségünket pedig azzal pecsételtük meg, hogy elcseréltük kendőinket.

Délután a Santa Maria degli Angeli bazilika felé vettük utunkat, ahol Bosák Nándor püspökötya celebrálta a szentmisét. Felajánlasi adományként összeillesztettük a zarándoklat logóját, a lángnyelvet, melynek darabjait minden egyházmegye magával hordozta.

Végül 1800 torokból zengett a magyar és a székely himnusz, melynek éneklésekor nagy és leírhatatlan érzések kavarnak az emberben, s nem biztos, hogy magunkban tudjuk tartani a könnyeinket.

De mint minden jónak, ennek is vége szakadt, s fel kellett szállni a buszra, amely hazahozott minket régen látott szeretteinkhez. Az út során mindenkiben mélyen elraktározódtak az érzések, a képek, a hangok, s tudtuk, otthon hosszasan fogunk mesélni élményeinkről.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Zsolt atyának, aki anyagilag támogatott minket, és Marti Józsi atyának, aki megszervezte az utazásunkat. XVI. Benedek pápa szavaival zárom soraimat: „**Legyetek Krisztus tanúi, mind az oltár közelében, mind a hétköznapi során!**” - Leszák Beáta

Egy perc

Kedves nyájas és nyáj nélküli olvasó. A gondviselésről írnék, vagy ha úgy tetszik tennék tanúságot, amit a tábor folyamán tapasztalhattunk meg. Arról van ugyanis szó, hogy egész hétre rossz időt mondtak a meteorológusok, ami be is vált, mi mégse éreztük jelentősen a hatásait. Egy programunk maradt el mindössze – az éjszakai keresztút – az eső miatt. De vegyük sorra. Hétfőn megérkeztünk, de leesett az eső, így elmaradt a keresztút. Figyeltük az időjárásjelentést, és kiderült végül hogy kedden csak délután lesz eső, ami egyfelől bevált, másfelől a szétázott utak miatt mi ekkor még nem voltunk Hollókőn, mert alig tudtunk haladni. Igen ám, de amerre mi voltunk csak egy kis felhő és néhány csepp eső jutott, egyszóval nem áztunk meg, csak láttuk, hogy a Cserhát tőlünk nyugatabbra eső részén fekete felhők vannak, de minket elkerültek, bár Hollókő a Cserhát szívében van, mire odaértünk még a Nap is